

Теодора Младенова, студентка в специалност "Медицинска сестра" към Катедра "Здравни грижи" на ФОЗ - МУ - София:

С МОИТЕ КОЛЕГИ СМЕ МНОГО АМБИЦИРАНИ ДА БЪДЕМ В ПОМОЩ НА ОБЩЕСТВОТО

Теодора Младенова е на 22 години. Завършила е Националната Търговско-банкова гимназия в София. В момента е студентка в III курс, специалност "Медицинска сестра" към Катедра "Здравни грижи" на Факултета по обществено здраве в Медицински университет - София. Смята да се реализира професионално в България. Обича българската поезия, театъра и планината.

- Теодора, Вие сте завършили Националната Търговско-банкова гимназия в София, но не сте избрали да учите за финансист, а за медицинска сестра. Каква беше Вашата мотивация, за да направите този труден избор?

- Така е, най-трудно се работи с човека, но няма похубаво нещо да се грижиш за здравето на някого.

- Как реагираха на избора Ви Вашите родители, защото в момента професията на финансиста се смята за по-престижна от тази на медицинската сестра, най-малкото защото първите печелят повече пари?

- Моите родители няма как да са против, защото майка ми и баща ми работят в здравната система. В този смисъл, аз не само съм получила подкрепа от тях, но и стимул. Когато в началото на моето следване имах трудни ситуации, винаги съм усещала подкрепата на моите родители. Да се срещаш с тежко болни, не е

леко, но трябва да се пребориш със своите емоции и да погледнеш в очите на пациента, който чака помощ. Неговите близки също се надяват всичко да се развие в положителна посока. И това те кара да направиш всичко възможно, за да помогнеш. Когато пациентът излезе от кризата, удовлетворението е много голямо. Цялото ти същество се изпълва с една особена радост, която няма с какво друго да се сравни. В тази професия винаги има изненади, не можеш да планираш ситуациите и това те кара да бъдеш нащрек.

- Има екшън.

- Да има екшън и на мен това много ми харесва.

- Решили ли сте в кой медицински профил бихте искали да работите?

- Все още не, но каквото и да избира, знам, че ще бъде за добра кауза. Усещам най-силно привличане

Теди заедно с проф. Галина Чанева - ръководител на Катедра "Здравни грижи" към ФОЗ на МУ – София (най-вдясно), свои преподаватели и състуденти по време на открит урок за представяне на професията на медицинската сестра в столичното 39 СУ "Петър Динев" през месец май 2017 г..

към хирургическите специалности. Но в каквото и отделение да попадна целта е една - болният да бъде излекуван и да си тръгне в по-добро състояние, отколкото когато е дошъл в болницата. Професията на медицинската сестра увлича. При мен поне така се случи - аз не избрах професията, а тя избра мене.

- Интересно как стана това?

- Усетих едно особено привличане, все едно зная някои неща. А после започвах да научавам все повече и повече.

- Успяхте ли да се запознаете вече с работата на медицинската сестра?

- Да, имаме клинична практика в различни отделения, в различни лечебни заведения. Това ми дава възможност да получа по-широка представа за проблемите на пациентите и организацията на работа в различните лечебни звена. Прави ми впечатление, че много често пациентите покрай болестта си започват да разказват и за своите лични проблеми. Когато попаднат в една такава безизходица да са на легло, те започват да се връщат във времето назад, да си търсят грешките, за съжаление за някои постъпки - свои или чужди. Не са малко тези, които споделят, че се чувстват сами и изоставени. И ние сме тези, които ги изслушваме и им даваме надежда, за да продължат напред.

- Чувствате ли се в известна степен в ролята на психолог?

- Да, може да се каже. Да изслушваш пациента е много важно, защото така му даваш възможност да излее притесненията си и да се почувства по-добре - а това е важно за неговото по-бързо и по-успешно излекуване.

- Смятате ли, че пациентите трябва да имат по-активна позиция за своето здраве?

- Определено, защото тяхното здраве зависи преди всичко от тях самите. Медицинските екипи само им помагат в критичен за тях момент да си стъпят на краката, но е важно дали те ще спазват лекарските назначения, дали ще се придържат към здравословен режим на живот и хранене.

- Какво мислите - на ниво ли е здравната култура на хората у нас?

- Те трябва много повече да знаят и да се интересуват за здравето си. Трябва да са наясно и към кого да се обърнат в случай на нужда, за да се приложи адекватно лечение в дадена ситуация.

- Недостигът на медицински сестри не е само у нас, но и в другите страни от Европейския съюз и в световен мащаб. Вие къде ще потърсите своята професионална реализация - тук или в чужбина?

- Решила съм да остана да работя в България, не само защото тук е моето семейство и искам тук да създам семейство. Но и защото смятам, че българските кадри трябва да останат тук, за да се грижат за хората в нашата страна. В нашия университет учат студенти от Гърция, Турция и други страни, но след като се дипломират, обикновено се връщат в своята родина. В мен също има родолюбие. Много пътувам по света - през пролетта бях в Дубай, но където и да ходя все се връщам в България.

- Какво е впечатлението Ви от медицинските сестри, с които сте се срещали до момента, имате ли свой наставник?

Теди със своята съкурсничка
Йоана Василева.

съм пример за моите деца след време. Защото се въздържам да давам съвети на някой, който не ги е поискал. Ако дойде при мене и ми сподели как се чувства, бих дала някои съвети, за да се почувства по-добре.

- Смятате ли, че трябва да се даде възможност на медицинските сестри да дават консултации за здравословен начин на живот?

- Постоянно ни сменят отделенията и няма как да има една медицинска сестра, която да е мой наставник. С моите колеги сами се прикачваме към някоя медицинска сестра, защото обикновено те са твърде заети. Тази професия е зле платена и затова има отлив от нея. Случвало се е в отделение с 20 пациенти да има само две медицински сестри на смяна. Така, че ние проявяваме инициатива. Още повече, че както се казва "професията се краде", т.е. трябва активно да учиш, а не да очакваш, че някой ще ти казва наготово тънкостите на професията. Затова трябва да наблюдаваш, да питаш и след това да пречупиш всичко през себе си, защото всеки има свой стил на работа, свой подход към пациентите. Важното е да се чувстваш добре и пациентите, за които отговаряш, да се чувстват добре.

- Сега говорим за отговорността Ви за здравето на пациентите, а имате ли отговорност за Вашето собствено здраве? Неведнъж съм виждала лекари, които съветват пациентите си да не пушат, а в същото време те са заклетни пушачи.

- Аз не пуша и не пия алкохол. Не зная дали бих била пример за моите пациенти, но много искам да

- Да, ние с моите колеги сме много амбицирани да бъдем в помощ на обществото. Но засега не се показва заинтересованост от другите в тази посока. Повечето хора пренебрегват здравето си, режима си на спане ... Видно е, че хората не са информирани как да се грижат за собственото си здраве и нямат амбиция и желание да разберат повече за това. Когато ги заболи нещо дори предприемат самолечение, което крие много рискове.

- Някои от тези хора обясняват това с факта, че са били разочаровани от отношението към тях от страна на медицински лица и това им е подействало демотивиращо.

- Аз също съм била разочарована, но не слагам всички, които работят в здравната система, под общ знаменател.

- Професията на медицинската сестра изисква спазването на дисциплина и умение за работа в екип. Какво е Вашето отношение към това?

- Работата в екип е много важно нещо. За да се постигне желания лечебен резултат е нужно и съдействието на пациента, когато той е в съзнание.

- *Преди известно време при едно обучение медицинска сестра сподели, че нейн пациент е поискал от нея нещо, което не влиза в преките ѝ задължения - да му услужи с леген, защото не е имал топла вода вкъщи и не е успял да си изреже ноктите на краката. Звучи абсурдно, но животът предлага всякакви ситуации. Вие как бихте постъпили?*

- Предполагам, че колежката се е консултирала с някой, който отговаря за клиниката. Но би могла и сама да прецени как да постъпи. Смятам, че медицинската сестра трябва да направи всичко, което е по силите ѝ, за да се чувства пациентът добре и лечебният процес да върви успешно. Защото болният първо трябва да се възстанови отвътре, а после - и отвън.

- *Кой изпит Ви е бил най-труден досега?*

- Може би фармакологията - химията е трудна материя. Като учебен предмет анестезиологията също не е за подценяване - само една капка повече и може да се стигне до фатален край за пациента. Всъщност всички предмети са много отговорни... Бих посъветвала колегите да наблегнат изключително много на анатомията, защото не можеш да работиш с пациенти, ако не познаваш до съвършенство структурата на тялото, отделните органи и системи.

- *Не Ви ли е минавало през ума да станете лекар?*

- Не, защото медицинската сестра е по-близо до пациента. Много лекари познават диагнозите на своите пациенти, но не и самите тях. А ние познаваме и пациентите, и диагнозите им, и развитието им. И всичко това предоставяме в кратка версия на доктора.

- *Не се ли страхувате от агресивни пациенти?*

Има рискове. Обикновено такива реакции са в резултат на безпомощност, на страх от нещо непознато, което се случва. Страхът замъглява съзнанието и мнозина не разбират, че това, което правят медицинските лица, е за тяхно добро. Трябва да се подхожда с разбиране към такъв тип агресия.

- *Разбрах, че обичате театъра, имате ли любими актьори?*

- Трудно ми е да кажа, защото един актьор е силен в комедията, друг в драмата. Харесвам много моноспектаклите на Мариус Куркински. Камен Донев като режисьор е уникален. Иван Бърнев също е добър актьор - заедно със съпругата му имат школа за млади актьори. Харесвам също Мария Сапунджиева...

Намирам нещо сходно между актьорската и сестринската професия и то е в това, че ти трябва да усетиш хората и те да усетят тебе.

- *Да, с това уточнение, че актьорският спектакъл може и да не се получи и това няма да е фатално.*

- Да, когато работиш за здравето на хората, нямаш право на провали.

- *Кое друго изкуство докосва душата Ви?*

- Поезията. Много харесвам стиховете на Яворов, на Петя Дубарова... изобщо българската поезия. Изключително любимо ми е стихотворението на Христо Ботев "Обесването на Васил Левски" - с малко думи е описал толкова много. Жалко е, че днешните ученици почти не познават българската история и българската литература. За тях най-важно е да си направят някаква татуировка.

- *Робуват на днешната мода.*

- Те са роби и на своето незнание. Аз съм много толерантна и се опитвам да разбера всеки, но определено човек трябва да работи върху себе си, да има по-широка култура, по-широк поглед.

- *Обичате ли планината?*

- Да, харесвам Лозенската планина - много е чиста, пътеките ѝ са приятни за преходи. Преди няколко месеца ходихме в Македония и направихме преход при каньона Матка - изключителна красота...

- *Пожелавам Ви успешно завършване и успешна професионална реализация!*

- Благодаря! Надявам се да получа максимално добра подготовка и да имам възможност да работя в добри условия на труд. Тук в България има много добре подготвени кадри, но все още има изоставане в медицинската апаратура и медицинското оборудване. Жалко е, че българите получават висока оценка в чужбина, но тук са недооценени - и в материален, и в морален аспект.

- *Дано в близко бъдеще се случат добри промени в тази посока.*

- Дано!

Разговора води Румяна Милева

Публикувано в Електронния бюлетин на БАПЗГ, брой 9/2017 г.